

הלכות יום כיפור – ד קטנים ביום הכפורים סכות ושב

שוע"ר סי' טז

א שיעור טלית שחייבת בציצית שיערו חכמים, אם היא גדולה כל כך שקטן שהגיע לכלל חינוך מצות ציצית, דהיינו שהוא בן ט' שנים, שאז הוא מתהלך לבדו בשוק וטליתו עליו ואין צריך לשמור טליתו שלא יאבד ממנו.

פסקי הסדור הל' ציצית

ובקטנים שהגיעו לחנוך, דהיינו מבן שש שנים.

ס' המנהגים – חב"ד ע' 87

שלוש שנים ... מיום הגזיזה והנחת פאות הראש, נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נשיאת טלית קטן.

שוע"ר סי' רסו

י ויכול ליתנו לקטן ... שלא יעשו עקירה והנחה ... שאף שאינו מצווה על שביתתם, מכל מקום הרי אסור להאכילם דבר האסור בידיים מן התורה, כמו שיתבאר בסי' שמ"ג.

שוע"ר סי' רסט

ג המקדש בבית הכנסת אסור לו לטעום מהכוס ... יטעים מהכוס לקטן ... שמותר להאכיל את הקטן קודם קידוש בין של לילה בין של יום, ואסור לענותו. שלא אסרו להאכילו איסור בידיים, אלא כשהמאכל אסור מצד עצמו כגון טרפה וכיוצא בה, אבל כשהמאכל מותר מחמת עצמו אלא שהוא זמן האסור באכילה, מותר להאכיל לקטן, שהרי מאכילים הקטנים ביום הכיפורים אפילו קטן שאין בו חשש סכנה אם יתענה.

שוע"ר סי' שא

כא הבנים יוצאין בזגין ... אם יש בהם עינבל העשוי להשמיע קול, אסורים ללבשם בשבת ... אסור ליתן לו מלבוש זה שהזוג ארוג בו, שהרי זה כמאכילו איסור בידיים עיין סי' שמ"ג.

שוע"ר סי' שמג

ג ושיעור החינוך במצוות עשה הוא בכל תינוק לפי חריפותו וידיעתו בכל דבר לפי עניינו.

ה וכל זה לענין להפרישו מאיסור, אבל לספות לו איסור בידיים אסור לכל אדם מן התורה, אפילו אינו בר הבנה כלל, שנאמר לא תאכלום, ופירשו חכמים לא תאכילום לקטנים. ואפילו דברים האסורים מדברי סופרים אסור להאכילו ... וכן אסור להרגילו בחילול שבת ומועד אפילו בדברים האסורים משום שבות.

י מותר ליתן לתינוק בשבת חפצים שיכול לעשות בהם מלאכה לעצמו, ואפילו אם ידוע שיעשה בהם, כגון ליתן לתינוק עוגה שכתובים עליה אותיות שאסור לאכלה בשבת ... רק שלא יתן גדול לתוך פיו של תינוק.

שוע"ר סי' תעא

י קטן או קטנה שאינן יודעין מה שמספרים להן ביציאת מצרים, מותר להאכילם מצה בערב פסח כל היום ... ואע"פ שאסור להאכיל הקטן בידיים דברים האסורין אפילו אינן אסורין אלא מדברי סופרים, מכל מקום דברים שאינן אסורים מחמת עצמן אלא שהוא זמן איסור, כגון מצה בערב פסח או לאכול קודם קידוש, מותר להאכילם בידיים אם הם צריכין לכך, כמו שמותר להאכילם בידיים ביום הכיפורים ואין מענין אותם אפילו יכולין לסבול התענית.

שוע"ר סי' תרטז

א כל הדברים האסורים ביום הכיפורים משום מצות עינוי בלבד לא גזרו על הקטנים. לפיכך מותר לגדול להאכיל את הקטן ולהשקותו ולסוכו ולרחצו בצונן. אבל לא ירחיצנו בחמין כל גופו אפילו הוחמו מבעוד יום. שהרחיצה בחמין אינה אסורה משום מצות עינוי בלבד, שהרי בכל שבתות השנה אסור לרחוץ בחמין ... ולפיכך אסור לעשותה לקטן בידיים, כמו שאסור להאכילו בידיים כל האיסורין של דבריהם.

ד וכל זה בקטן שלא הגיע לחינוך מצות עינוי, אבל אם הגיע לחינוך אסור להאכילו ולהשקותו ולסוכו ולרחצו בידיים ... אסור לה ליתן לפניו לאכול דהרי זה כאלו מאכילתו בידיים.

ה וכיצד הוא חינוכו, קטן הבריא בן תשע שנים שלימות ... מחנכין אותו לשעות מדברי סופרים.

שוע"ר סי' תרמ

ג מדברי סופרים כל קטן שאינו צריך לאמו, דהיינו בן שש שנים שלימות ... חייב בסוכה כדי לחנוכו במצות. אבל כשעדיין הוא צריך לאמו, כשם שאמו פטורה כך הוא פטור אפילו מדברי סופרים כיון שהוא צריך לה.

ד אביו חייב לגעור בו ולמחותו בידו ולהכניסו לתוך הסוכה כדי לחנוכו במצות, אבל אמו אינה חייבת לחנוכו במצות, והרי היא אצלו כשאר כל אדם. ומותר לה ליתן לפניו לאכול חוץ לסוכה אע"פ שיודעת שבדאי לא יכנס לסוכה לאכול אלא יאכל במקום שנתנה לפניו, אין בכך כלום, כיון שאינה אומרת לו שיאכל חוץ לסוכה.